

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

Velikonoce
2023

Milí přátelé, teolog Vladimír Boublík napsal ve svém Duchovním deníku toto:

Ježíše spoutali a on mlčel. Mlčel, když ho vedli jeruzalémskými ulicemi, když byl před Kaifášem i Annášem. Mlčel ve vězení, při pohledu na Petra, mlčel na nenávistné volání toho lidu, pro který umíral. Mlčel, když ho přivedli k Herodovi, když jej oblékli do roucha bláznů. Mlčel, když dali Barabášovi přednost před ním. Mlčel, když ho bičovali a posmívali se mu, mlčel, když byl odsouzen na smrt, když bral kříž a kráčel na Kalvárii. On mlčel – podivný závěr života vtěleného Božího Slova – Božího Syna....

Závěr života měl být u Vykupitele nejmohutnější. Přišel, aby spasil. Jeho závěr, odchod, musí být tedy vyvrcholením, jemuž není možno odporovat. Volil dobrovolně potupný konec, opuštěn skoro všemi, nepochopen, zneuctěn, v záplavě bolesti... Mlčel...a zvítězil...

Zijeme v době, která nás zahrnuje doslova záplavou slov. Máme informací víc, než je zdrávo. Přitom naprostá většina jich je nedůležitá, až zbytečná. A tak toto velikonoční zamyšlení nám připomíná, že ne tak řeči, jako spíše skutky a schopnost mlčet - přinášejí změnu, spásu...

Přeji nám všem, abychom si našli aspoň chvíli k ztišení s Pánem a našli tak sílu ke konání dobra a k životu v pravdě.

K pravé velikonoční radosti vám všem – spolu s O. Ondřejem- ze srdce žehná O. Jan

POŘAD VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB A OBŘADŮ

	Skuteč	Raná	Předhradí
Čtvrtek 6. 4. Zelený čtvrtek	18.00 (farní kostel)	18.00	16.30
Pátek 7. 4. Velký pátek den přísného postu	16.00 (farní kostel) 20.00 křížová cesta městem	ranní chvály od 9.00 15.00 křížová cesta v Kameničkách 18.00	18.00
Sobota 8. 4. Bílá sobota	adorace od 8.30 20.00 (farní kostel)	r. chvály a adorace od 9.00 21.00	adorace od 9.00 18.00
Neděle 9. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	8.00 (farní kostel) 18.00 (dolní kostel)	8.00 - Holetín 9.30	9.30
Pondělí 10. 4. Pondělí v oktávě velikonočním	8.00 (farní kostel)	8.00	9.30

SETKÁVÁNÍ MALÝCH DĚTÍ

První předvánoční setkání proběhlo v adventní době, kdy jsme si s dětmi připomněli, že se můžeme těšit na příchod Ježíška a společně jsme vyrobili vánoční stromček. Program doprovodilo několik písniček a básniček. Děti byly moc šikovné a každé se zapojilo dle svých možností a nálady ☺. Po svačince si kluci hráli a seznamovali se nejen oni, ale i my maminky.

Druhé setkání proběhlo v rodinném kruhu 25. února. Příběh o Arše a Noemovi byl přiblížen záchranou plyšových zvířátek a vypouštěním holubiček (papírových vlaštovek), obtiskáváním prstíků do obrázku Archy apod. Za splnění úkoly dostaly děti odznáček „Noemových pomocníků“.

Třetí setkání bylo předvelikonoční, kdy jsme příběh křížové cesty završili vyráběním vítězných beránků. Děti si zazpívaly a zahrály na doprovodné hudební nástroje např. tematickou písničku Ovečka kudrnatá.

Touto cestou bych vás chtěla pozvat na další plánovaná setkání. Nebojte se přijít i třeba na kukandu s malými i staršími dětmi. Rádi vám uvaříme kávu nebo čaj a děti si pohrají ☺. Pro inspiraci byl prozatím nejstarší kamarád předškolák a nejmladší slečna oslavila 9 měsíců. V plánu je, až nám bude přát počasí, jedno částečně zahradní setkání s opékáním buřtíků. Tak doufáme, že se nám pak tatínci postarají o teplo ohně, abychom se buřtíků dočkali ☺. Na viděnou.

P. Boušková

DĚTSKÉ OKÉNKO

Milé děti,
máme za sebou období, kterému říkáme postní doba.

Určitě stojí za to si zopakovat základní informace o postní době. Dnes Vám proto přinášíme text o postní době v podobě doplňovačky. Doplňte vynechaná slova v textu za použití slov v nápovědě, která je umístěna dole.

E. Bártová

Nápověda: Velikonocemi; dobro; Popeleční středa; maso; čtyřicet; obraťte; neděli; prach (2x); zlo; Syna; smrti; pozorně; život; modlitbu; čas; evangelium; popela

Postní doba je období před _____. Trvá _____ dní. Jsou to však jen všední dny bez _____, protože ty nejsou nikdy postními dny. Postní doba začíná dnem, který se jmenuje _____.
V tento den při mši svaté každý dostane na čelo křížek z _____. Kněz přitom říká: _____ se a věřte _____. Nebo také může říci: Pamatuj, že jsi _____ a v _____ se obrátíš. Po celou postní dobu se snažíme přemáhat _____ a dělat _____. Uvědomujeme si, jak moc nás má Bůh rád, když dal svého jednorozenného _____, aby nás svou smrtí vykoupil z _____ a svým vzkříšením nám daroval _____. Slovo "půst" nám moc dobře nezní, ale je to prospěšná věc. Neznamená to jenom, že nejíme _____ a jiné dobré věci, ale také to, že se chováme _____ k druhým lidem, že dobře využíváme _____ jak pro práci a odpočinek, tak i pro _____.
Letos začíná postní doba _____ (doplň datum z kalendáře!)

SEMINÁŘ VE SKUTČI: VĚDA, VÍRA, SKAUTING

I v letošním roce se uskutečnil „Seminář ve Skutči: Věda, víra, skauting“ v pořadí již šestý. Akce proběhla 25. 2. 2023 v kulturním domě ve Skutči. Představilo se na něm mnoho inspirativních osobností. Seminář byl zahájen mší svatou, kterou celebroidal Zbigniew Czendlik, děkan z Lanškrouna, známý z pořadu ČT Uchem jehly. Následovala jeho přednáška na téma „Na půdě bez hnoje nic krásného nevyroste“. Už název vypovídá o tom, že o. Czendlikovi nechybí smysl pro humor. Celá přednáška byla provázená dobrou náladou a mnohdy se sálem nesl hlasitý smích. Nenechte se mýlit, nebylo to pouze o vtipu, ale především o každodenním setkávání se s Bohem v nejrůznějších situacích.

Následovala obědová pauza, která nesloužila jen k naplnění pupíků, ale vznikl zde prostor pohovořit s ostatními skauty, farníky a návštěvníky, kteří se sjeli z širokého okolí.

Po obědě už byla nachystaná předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost Ing. Dana Drábová s přednáškou na téma „Jaderná energie ve službách člověka“. Přiblížila, jaký posun znamenalo poznání jaderné energie a kde všude našla uplatnění. Následovala diskuze, kde byly zodpovězeny otázky bezpečnosti a budoucnosti využití jaderné energie.

Karel Pfeiffer byl dalším zajímavým hostem a především pamětníkem. Karel Pfeiffer se narodil roku 1936 do rodiny slovenského Němce a Česky. Otec musel narukovat k SS a po válce byl odsunut. Matku s dětmi přesídlili do Čech. Karel Pfeiffer je především skaut perzekvovaný za odpor proti komunismu, který zažil ve svých šestnácti letech tvrdé praktiky Státní bezpečnosti, ale také sportovec, amatérský filmař a stále aktivní podnikatel. Vyprávěním Karla Pfeiffera s názvem Věrně v každé době provedla Šárka Kuchtová z Paměti národa.

Na závěr Semináře byl promítán dokumentární film Hledání lilie. Děj se vrací do prvních let po roce 1989, kdy čeští skauti mohli znovu svobodně budovat své hnutí. Obnova ale nebyla snadná. Bylo nutné se vyrovnat s minulostí, v níž každý obstál jinak, ale i s rychle se měnícím světem.

Letošní seminář se vydařil a těším se na ten příští. Kdo letos váhal, zda se zúčastnit, tak příští rok přijďte bez váhání. Určitě nebudete litovat.

M. Trojtlar

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Tip na dobrou knihu nebo film?

- Marek Eben – Myšlenky za volantem (kniha)
- S tebou mě baví svět (film)
- The Mandalorian! (seriál), Matthew Walker – Proč spíme? (kniha)
- Il Boemo (film)
- Za vším hledej ženu (film), Patrik Hartl – Prvok, Šampón, Tečka a Karel (kniha)
- Sám doma (film), Roderick Gordon – Ztracený svět v podzemí (kniha)
- The Avengers (film), jakákoliv kniha o rybách
- Sandra Pogodová, Richard Pogoda – Buď v pogodě (kniha)

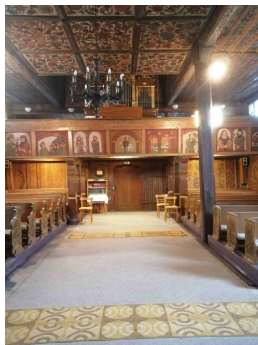
- Americký zločin (film)

Co Vám dělá největší radost?

- když se dětem cokoliv podaří
- rodina
- vnoučata, příroda
- to, co dělám mi dává největší smysl
- že svítí sluníčko
- když mě nikdo neruší při čtení knih
- když dostanu dárek
- vnoučata, Meduška
- rocková hudba

A. Kozderková

Rok s rokem se sešel a opět jsme se vydali na duchovní obnovu do Rokole, tentokrát v počtu 9 maminek a našeho otce Ondřeje. V páteční večer jsme zhruba naplánovali sobotní program, pomodlili jsme se nešpory a otec Ondřej nám prozradil téma letošní obnovy, hezké bylo, jak některé maminky už měly chuť si o tom povídat až málem do pozdních hodin. V sobotu jsme se sešli v 8 hodin ráno na ranní chvály a pak následovala snídaně a po ní očekávané přednášky na téma „POŽEHNÁNÍ“. Žehnání je dovolávání se Boha a svolávání dobra na osobu, skupinu lidí. Když žehnají lidé, chválí Toho, kterého prohlašují za dobrého a milosrdného. Hezké přirovnání bylo, že požehnání si můžeme představit jako obejmutí a obejmutí nás objímá celé.

Počasi nám letos moc nepřálo, ale i přesto jsme se rozhodli, že na oběd do nedalekého Slavoňova půjdeme procházkou. Po vydatném a velmi dobrém obědě v restauraci Bětka nám otec Ondřej domluvil prohlídku slavoňovského kostela, který je zasvěcen sv. Janu Křtiteli. Původně byl zasvěcen sv. Martinovi, ale při rekatolizaci došlo ke změně. Zdejší kněz P. Vladimír Hronek nám hezky a velice dlouze vyprávěl o historii kostela, který je celý dřevěný a stojí už 470 let a v interiéru stropy a stěny jsou malované rostlinnou výzdobou.

Po návratu jsme si dali něco teplého na zahrátí a vydali se ven na modlitbu křížové cesty, která stojí v lese naproti poutnímu domu. O šesté večer jsme prožili krásnou mši svatou, před kterou byla možnost svatě zpovědi. Večer jsme si společně povídali. V neděli ráno některé z nás jely brzo domů a zbylé maminky šly k sestřičkám do klášterní kaple. Byl to opět krásně prožitý víkend plný radosti, společenství a modlitby a děkujeme otci Ondřejovi za vedení obnovy.

P. Sodomková

„KDYŽ ŽENY TANČÍ...“

V loňském roce jsem byla pozvána na biblické tance do Říček v Ústí nad Orlicí. Po celou dobu nás tam provázela příjemná atmosféra z občerstvující hudby, radost z tance a setkání.

Společný tanec mě natolik zaujal, že jsem lektorku Moniku Podkalskou pozvala do naší farnosti. Po domluvě s P. Ondřejem se v sobotu 28.1. v Komunitním centru F. X. Mimry na Rané sešly maminky, babičky, dívky i děvčátka. Nad mé očekávání se sjely i z okolních farností - Kameniček, Hlinska a Skutče. Díky Petrovi Sodomkovi, který nám po-

mohl s ozvučením hudby, jsme se mohly začít učit biblické tance plné radosti a odevzdání. Pro mě bylo velké překvapení, jak silné je při tanci chválit Boha, uvědomění si, že jsme každá z nás pro Něho jedinečná a má nás rád.

Všem se taneční odpoledne líbilo. Pokud bude zájem, mohly bychom se při tanci sejít zase příští rok.

Zeptala jsem se naší lektorky Moniky na pár otázek.

Moni, odkud jsi k nám přijela?

Přijela jsem z Veselí nad Moravou.

Co jsi vystudovala a kde pracuješ?

TU Liberec - textilní fakulta, VOŠ pedagogická Svätý Jan pod Skalou, momentálně jsem učitelka MŠ i ZŠ.

Jak jsi se stala lektorkou biblických tanců?

S izraelskými tanci jsem se poprvé setkala v Paříži v roce 1997 při workshopu Jo Croissant, která mě okouzila nejen svým šarmem, láskou k tanci, ale i bytostným vyznačováním samotného Ježíše. Tyto tance jsem se postupem času učila v Komunitě Blahoslavenství, komunitě Chemin Neuf, od dalších lidí, kteří se věnovali těmto tancům a také od lektorů přímo z Izraele. O té době se izraelské tance staly mojí srdeční záležitostí.

Několik let jsem pracovala pro charismatickou obnovu - křesťanskou konferenci, kde jsem učila izraelské tance převážně děti, z čehož se později vylouplo lektorování i dospělých. Moc děkuji za odpovědi a budeme rády, když k nám přijmeš pozvání i příští rok.

M. Jehličková

HOJEŠÍN—DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MUŽE

Jako každý rok v postní době, jsme v pátek 10. března po křížové cestě a mši sv. na Rané, nasedli do „farního autobusu“ a vyjeli na zámek v Hoješíně, kde působí Školské sestry sv. Františka. Po večeri a nešporách jsme se dozvěděli téma celého víkendu - Požehnání. V sobotu dopoledne jsme měli několik přednášek na toto téma: „Co to je? Kdo může jaké požehnání udělovat a jakým způsobem?“ Po obědě jsme se vydali na krátkou procházku do Vápenného Podolu. Po návratu na zámek, kdy byla možnost svátosti smíření, následovala mše sv., večere, nešpory a potom volná diskuze.

V neděli jsme se brzy ráno vydali zpět na Ranou na mši sv.

Velké poděkování patří otci Ondřejovi za jeho přednášky a organizaci celé duchovní obnovy a také všem zúčastněným za hezký společný víkend.

P. Sodomka

TŘÍKRÁLOVÝ PLES 2023

Letošní Tříkrálový ples byl slavnostním jubilejním 20. ročníkem. Na ten první si nepamatuji. Určitě proběhl před více než dvaceti lety, vždyť máme za sebou vynucenou dvouletou přestávku od nejrůznějších společenských akcí. Dobře si ale vzpomínám na Tříkrálový ples z doby před dvaceti lety. Byl to vlastně můj vůbec první skutečný ples, na Skutečsko jsem se rok před tím teprve přivdala. Vyrazili jsme s rodiči mého muže, náročným úkolem bylo vyřešit šaty, protože za dva měsíce jsme očekávali narození naší první dcery. Přidala se k nám paní Hana Truncová, která přijela speciálně pro tuto příležitost. K tanci hrál orchestr pana Jaromíra Bečky. Byl to tehdy krásný večer.

Ani po tolika letech neztratil Tříkrálový ples nic ze svého kouzla. Pokaždé se zde setkáme se spoustou známých a přátel, které jsme za ty roky poznali. Hudební doprovod je jako obvykle úžasný, tentokrát se o něj postarala hudební skupina MIX. Pořádající skutečská římskokatolická farnost, společně s farností Raná a Předhradí, připravila zajímavý program s předtančením, tombolou a vším, co se od plesu očekává. Milí a pozorní pořadatelé už jen dotvořili celkovou přátelskou atmosféru.

Tříkrálový ples je něco, na co se zkraje roku vždy těším a nechám si ujít jen málokdy. Děkuji všem za krásný večer.

L. Bodláková

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Skuteč: 1143388369/0800

Účet pro příspěvky na opravu farní střechy ve Skutči: 4295878379/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Předhradí: 1144532369/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Raná: 1143545379/0800

OPRAVY DĚKANSTVÍ VE SKUTČI

V letošním roce máme v plánu dokončit opravu střechy. Předpokládaná cena poslední třetí etapy je zhruba 1 mil. Kč. Přislíbené dotace jsou bohužel opět kvůli úsporám ve státním rozpočtu omezené, ale díky přislíbené podpoře města Skuteč, Pardubického kraje, biskupství a úsporám za práci svépomocí, bychom měli letošní etapu opět finančně zvládnout. Letos se tak, věříme, budeme moci radovat z kompletně opravené střechy. Moc si vážíme jakékoli Vaší podpory a štědrosti!

Jak jsme již vloni informovali, připravujeme pokračování dalších oprav děkanství. Máme zpracovaný návrh oprav fasády, proběhlo několik jednání se zástupci památkové péče, zástupci města Skuteč i Pardubického kraje. Zajistit možnost financování ze zdrojů Programu pro záchranu architektonického dědictví se bohužel nepodařilo a tak se budeme snažit pokračovat v opravách v současném formátu, kdy si budeme muset značnou část zajistit z vlastních zdrojů, tedy sbírek, darů a drobných příjmů.

Aktuálně proběhla na faře akce "kulový blesk", kdy jsme s několika dobrovolníky uklidili sklad věcí, uvolnili a vymalovali jsme první garáž, do které jsme kompletně přestěhovali věci z depozitáře, který byl doposud v místnosti za farním sálem. Cílem této akce je přesun kuchyňky do této uvolněné místnosti. V místě stávající staré koupelny by pak mělo vzniknout nové prostorné WC a úklidová místnost. Ve farním sále chceme také vyměnit staré poškozené židle za nové, které budou trochu menší a spolu s přesunem zázemí do vedlejší místnosti pak bude celý prostor lépe využitelný. Sál, původní depozitář i kancelář již nutně potřebují opravit omítky, vymalovat a vyměnit krytiny podlah. S přípravou úprav nám ochotně pomáhá "naš" projektant Josef Dvořák ;-). Pokud se bude dařit, mohl by se plán realizovat během příští zimy; některé dílčí kroky možná i dříve.

Ještě jednou jménem ekonomické rady farnosti díky všem za jakoukoli pomoc a podporu, bez které by to nešlo.

Jan Bárta - koordinátor oprav

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA 2023

V sobotu 25.3. se konala ve skutečské farnosti duchovní obnova. Účastníci se sešli v 9 hodin v čajovně Gymnázia Suverénního řádu maltézských rytířů v již tradičně hojném počtu. Přednášel P. Vojtěch Brož, toho času duchovní správce v Chrasti, ale ještě loni spirituál Biskupského gymnázia v Hradci Králové.

Ve třech promluvách se zamýšlel nad třemi větami z Kréda: „Jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny“, „Trpěl“ a „Sestoupil do pekel“. Nastínil teologický pohled na Ježíšovo lidství i Božství, jeho utrpení těla, duše i ducha a hlavně přesah pro naše životy, v čem tkví naše vykoupení i naše naděje.

O přestávkách byla příležitost k obcerstvení u teplého čaje, možnost pobýt před vystavenou Nejsvětější svátostí anebo jít ke svátosti smíření. Po poslední přednášce došlo na zvědavé otázky směřované na otce Vojtěcha a pak hajdy do jídelny.

Po dobrém obědě se pokračovalo, opět v čajovně, pobožností křížové cesty a následně mši svatou.

Myslím, že všichni odcházeli s pocitem dobře stráveného času. Mohli maličko nahlédnout na tajemství Boží lásky i nepochopitelné oběti, která nám přinesla spásu. Zároveň došlo i ke krásnému setkání lidí spolu navzájem. Byla tu i příležitost na chvíli se zastavit, ztišit. A tak na závěr nezbývá než děkovat...!

Markéta Požárová

Takže, kde jsme to vlastně byli?

Bylo nás devět, včetně Vítka Přibyla z Předhradí – zatím nejvíc na takové výpravě a strávili jsme skoro 20 dnů na cestě, s více jak 20 tisíci km na kontě.... Malajsie je stát, který se rozkládá na okraji jihovýchodní Asie a částečně na severní části ostrova Borneo.

Pro nás to není úplně neznámá země, zvláště, když ti starší si vzpomenu na prastarý seriál Sandokan, který se odehrává právě v této zemi....

Je to velmi pestrý stát, kde jsou milióny Malajců, Číňanů, Indů, potomků portugalských a holandských kolonizátorů a velký vliv zde má i Velká Británie – viz jejich zásuvky nebo jízda v levém pruhu...

I nábožensky jsou vedle sebe většinou muslimové, vyznavači hinduismu, buddhismu i konfucianismu a jsou tu i anglikáni a katolíci. Kupodivu zde žijí v relativním klidu a toleranci. Jsou velmi milí, ale také disciplinovaní a totéž se vyžaduje i po turistech. Totiž na mnoho míst je třeba si zajistit tzv. „permission“ – povolení – přes to vlak nejede.....:-)

A jak vypadala naše cesta?

V neděli 29.1. jsme hned po předhradské mši svaté vyjeli do Prahy, odtud jsme odpoledne odletěli do Kataru (ano, tam, kde bylo mistrovství světa ve fotbale) a po noci na letišti jsme v pondělí ráno odletěli do Malajsie. Časový posun byl o 7 hodin, takže v Kuala Lumpur jsme byli kolem deseti večer. Nalezli jsme objednaný hotel – bylo to levné – (200-300 Kč/os). A druhý den jsme prozkoumali hlavní město, které nás ohromilo svou moderní výstavbou. S předměstími má kolem 7 miliónů obyvatel. Navštívili jsme obrovský ptačí park, výtahem jsme vyjeli na vyhlídkovou věž, prohlédli jsme si historické centrum, včetně anglikánské i katolické katedrály a nakonec místním vlakem dojeli do Batu Caves – indického poutního místa. V jeskynním komplexu se dá po 275 schodech vyjít do místní svatyně - podél obrovské zlaté sochy boha Murugana... Cestou nás bavily a někdy i poněkud otravovaly divoké a drzé skupinky opic – makaků....

Cesta do vnitrozemí

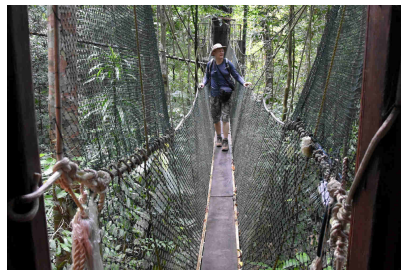
Další den jsme se vydali do Cameron Highlands – do hor ve vnitrozemí, kde jsou městečka a vesnice, žijící z turismu, ale také z pěstování výborného čaje a jahod... Tady by Maruška z pohádky O dvanácti měsíčkách neměla problém v zimě nasbírat zralé jahody.....

Po pár dnech jsme autobusem přešli zase do nížiny - konkrétně do národního parku Taman Negara. Tento prales je jedním z nejstarších na světě, je tu snad 100 miliónů let....

Jsou zde medvědi, tygři i sloni, ale zrovna my jsme je nepotkali.... Prošli jsme se po provazo-

vém mostě, pěkně to houpe ve 40 metrech nad zemí, vykoupani se pod vodopádem a navštívili domorodou vesnici s možností zkusit střílet šipky z jejich foukačky. Varovali nás před pijavicemi. Napadly jen jednu z nás – bez nějakých následků.... V den odjezdu byl pravý tropicky slejvák - jako dozvuk končících monzunových dešťů....

Starobylá Melaka

Odtud jsme přešli do historického města Melaka na břehu moře... Je to místo, kde jsou křesťanské chrámy, jako i svatyně dalších náboženství. Prošli jsme se krásnou čínskou čtvrtí, kde ještě byla výzdoba z oslav čínského nového roku.... V tomto městě před stovkami let nějaký čas žil i misionář Asie, sv. František Xaverský. Je zde zbytek chrámu, kde působil a byl i nějaký čas pohřben. Pro nás to bylo milé povzbuzení....

Na ostrově

Po určitých problémech s dopravou jsme se dostali okružní jízdou – (jeli jsme 10 km od Singapuru) do města Mersing na východním pobřeží a odjeli jsme druhý den lodí do vysněné oblasti ostrova Tioman. Zde jsme 5x nocovali, abychom si užili krásy tropické přírody nezasazené tolika lidmi a ani turistickou sezónou, na kterou se zde teprve připravovali....

Zažili jsme několik šnorchlování u krásných korálových ostrůvků, jeden kolega se setkal i se žralokem - přežili oba..., prošli

j jsme se kolem Opičí zátoky přes krkolomnou stezku džunglí do sousední osady, ochutnali pestré místní jídlo, přešli napříč ostrovem... Krásné byly společné mše svaté venku na zahradě u našeho ubytování, nádherné byly západy slunce nad mořem.

Rozloučení a cesta domů

Na závěr jsme se opět vrátili do Kuala Lumpur, nakoupili v obřím supermarketu nějaké dárečky a podívali se na slavné mrakodrapy Petronas Towers – typická věžní dvojčata s nádherným večerním osvětlením... Domů jsme letěli opět přes Katar, abychom na půl dne nasáli atmosféru tohoto arabského bohatého státečku. Je krásný, moderní, bohatý, ale jak řekla spolucestující Alenka, chybí mu duše, život... Možná i proto jsme se těšili opět domů, na Vás....

Rád časem vytvořím nějakou prezentaci, už na ní po večerech dělám....

S díky za Boží ochranu a pomoc, i za vaši modlitbu o. Jan

Představujeme vám formou rozhovoru aktéra postní duchovní obnovy P. Vojtěcha Brože, který odpověděl na několik otázek ještě dříve, než k nám zavítal se svými přednáškami:

Jaký jste měl základ své víry? Odkud a z jaké rodiny pocházíte?

Pocházím z Červeného Kostelce, z katolické rodiny. Víra u nás byla doma, společně jsme se modlili, chodili na mši svatou denně, otec byl kostelník a varhaník, spolu s bratry jsem ministraval, sestry s matkou zase zpívaly v kostelním sboru, jedna hrála v orchestru. Hodně jsme doma prožívali církevní rok.

Kdo vás ve víře vedl a nejvíce ovlivnil?

Na prvním místě to byli bezpochyby rodiče. Jednak tím, jak svou víru prožívali, totiž že pro ně byla hodnotou, která určovala jejich osobní postoje a která se mi jevila jako ryzí, radostná, smysluplná a nosná. Pak to byli i sourozenci, další příbuzní, ale také rodná farnost, kamarádi a v neposlední řadě i kněží, kteří tam působili.

Co máte za sebou svědčí o vašich schopnostech, studoval jste v Římě, byl jste spirituálem v pražském semináři, dlouho jste učil na BIGY HK, vyučujete na PdF UHK a možná ještě více o čem nevím. Co byste ještě rád?

Jsem ve věku, kdy už člověk hlavně předává. Samozřejmě, že bychom se celý život měli učit, studovat. To podle možností dále dělám, ale jen pro radost z poznání, nemám žádné kariérní cíle, nepracuji na docentuře. Akademická a vůbec pedagogická činnost je teď v mém životě spíše okrajová, většinu času a energie věnuji farnosti, bohužel víc, než bych chtěl, se zabývám opravami, účty a podobnými materiálními záležitostmi (ač máme naštěstí vikariátního technika a účetní, bez kterých si to vůbec nedovedu představit), což není zdaleka tak zajímavé a naplňující jako pedagogická a duchovní práce s lidmi.

Ovládáte hru na více hudebních nástrojů, jak tento dar využíváte? A jaký je vám nejbližší?

Nemyslím, že bych na ty nástroje hrál kdovíjak. Na klarinet jsem se učil jako dítě devět let a uměl jsem na to kdysi celkem slušně. Roky jsem to ale neprovozoval, tak je to teď bída, nátisk slabý, prsty olšové... Víc jsem pak hrál na zobcové flétny (ty nepotřebují nátisk), trochu na kytaru. Nějak se u mě náhodou sešlo víc nástrojů (dudy, kornamusa, hoboje, saxofon apod.), na které si jen tak někdy zahraju, ale žádné velké umění to není.

Bylo mi řečeno, že jste velký odborník na Bibli, co si pod tím můžeme představit? Jaké byly vaše biblické začátky?

Velký odborník na Bibli nejsem, tím se člověk stává, když to celý život intenzivně studuje. Je pravda, že jsem se v postgraduálním studiu zabýval právě biblistikou (a měl štěstí na pár výborných profesorů), že už mnoho let učím na pedagogické fakultě (a učil jsem i na Bi-Gy) úvod do Bible, ale krom toho jsem dělal vše možné další, takže jsem neměl čas soustavným studiem rozvíjet to, co jsem nasbíral během těch několika let studia. Jediné co dělám je, že novozákonní texty rozjímám v řečtině a občas si nějaké starozákonní texty srovnávám s hebrejským originálem. Tu a tam napíšu nějaký článek nebo připravím přednášku, ale mnoho toho není.

Co se pak mých biblických začátků týká, tak ty sahají do předškolního věku. Naši nás

nedávali do školky, místo toho jsme měli „školku“ doma. Dopoledne nás mamka učila vše možné, vyprávěla, četla. Mezi tím byly i biblické příběhy. Listovali jsme při tom velikou knihou nazvanou Písmo svaté v obrazech (před nedávnem byl její reprint k dostání v Levných knihách). Jinak jsem také ty biblické texty slyšel často v kostele.

Jste chvíli v nové farnosti, zrovna v naší sousedské – chrastecké, jaké převládají pocity?

Vzhledem k tomu, že jsem farní práci dlouho nedělal (jen jako novokněz jsem vedle kaplanování měl pár „svých“ farností excurrento), tak si musím zvykat na tu farní agendu, naučit se řešit reklamace za faktury na elektřinu atd. atd. Lidé tu jsou dobří, ale těch, s kterými jsem v nějakém užším kontaktu, je mnohem méně než v Hradci Králové. Hlavně tu není moc mládeže, a ta byla dosud mou hlavní cílovou skupinou. Takže jsem v procesu zvykání si.

Jaké je to pro vás vůbec nově, téměř ve všem, začínat? A pokolikáté už?

Zatím, kromě bezmála dvacetiletého působení na BiGy, jsem vždy něco začal, a když už jsem to začal dělat trochu kompetentně, přišla změna. Měl jsem pocit, že za sebou nechávám jen torza. Je pravda, že tak asi člověk úplně neustrne. Ale stěhování je opravdu nepříjemné: nevíte, kam dát psací stůl, aby se tam vešel i s knihovnou, nevíte, v které nerozbalené krabici máte který slovník atd.

Každá farnost má své „dobré duše“, už jste je objevil?

Ano, myslím, že jich tu je dost, a věřím, že ještě objevím i další.

Máte už svoje oblíbené místo v novém působišti?

Už dávno předtím, než jsem byl poslán do Chrastí, jsem znal Vrbatův Kostelec, kam jsem jezdíval na faru se studenty i jinými lidmi na duchovní obnovy, exercicie, vzdělávací akce. Znáám proto celkem dobře okolí Kostelce a mám rád zdejší lesy, údolí Žejbra, Podskálu, ale i samotný kostelecký kostel. Kolem Chrastí krajina není tak bohatá, ale v aleji za zámkem se dá taky hezky procházet. Krásný je kostel v Podlažicích, ale třeba i malé kostelíky v Řestokách nebo Rosicích mají svou jedinečnou atmosféru.

Jaký vztah máte k postní době?

Od malička jsem měl rád tuto přípravu na Velikonoce, přicházející jaro, vážnou atmosféru v kostele, tklivé melodie postních písní, křížovou cestu, ten strhující příběh pokory a lásky Božího Syna a očekávání nejkrásnější bohoslužby v roce při Velikonoční vigílii s oním andělským slovem: „Není zde, byl vzkříšen!“

Co by vás potěšilo...

Kdyby konečně skončila ta blbá válka a kdyby více lidí pochopilo, že bez Boha to nejde a našli ho ti, kdo o něm nevědí, nebo se k němu vrátili ti, co se na něj vykašlali.

A co plány na léto?

Dokud jsem byl na BiGy a neměl jsem vlastní farnost, mohl jsem mít plány velkorysejší než teď, kdy farnost musí pořád fungovat. Ale i teď plánuju jeden týden být s bývalými studenty na jakémsi duchovně rekreačním programu, potom pár dní s bývalými farníky, pár dní s bývalými kolegy ze semináře, s příbuznými.

Jakou otázku vám ještě nikdo nepoložil a rád byste na ni odpověděl? ☺

Nevím, to by ji někdo musel položit (třeba aspoň já sám), abych poznal, zda na ni chci odpovědět.

Děkujeme za rozhovor, přejeme vše dobré a splnění všeho, co vás potěší.

R. Spilková

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

5. 4. - 8:00 mše sv. s gymnáziem ve Skutči
7. 4. - sbírka na Sv. zemi
12. 4. - 18:00 festivalový koncert ve farním kostele Skuteč
16. 4. - 14:00 poutní mše sv. - Janovičky
18. 4. - 17:00 - přednáška Dr. Pavlíka o chrudimském oltáři—KC Raná
23. 4. - spol. udělování sv. nemocných - Skuteč, Předhradí
23. 4. - Tichá sbírka
27. 4. - 17:45 past. rada - fara Skuteč
30. 4. - 9:30 poutní mše sv. v Předhradí, sbírka na seminář, 17:00 - sv. smíření – fara Skuteč
1. 5. – Pouť na Chlumek u Luže – farnosti Předhradí, Raná, Skuteč
4. 5. - Vikariátní setkání kněží – 9:30 mše sv. - farní kostel Skuteč
7. 5. - Skuteč a Předhradí – dětská mše sv.
13. 5. - Poutní zájezd farnosti Raná na Vranov u Brna a do Brna – Kohoutovic
14. 5. - 11:00 - poutní mše sv. ve Skutíčku, sbírka na pronásl. křesťany
15. 5. - 8:00 - farní kostel Skuteč – mše sv. pro maturanty
16. 5. - 18:00 - poutní mše - sv. Jana Nep. - hrad Rychmburk
21. 5. - Tichá sbírka
28. 5. - sbírka na pastoraaci, 17:00 – fara Skuteč – možnost sv .smíření
28. 5. - 11:00 - poutní mše sv. ve Stříteži
28. 5. - 14:00 - poutní mše sv. ve Žďarci
2. 6. - Noc kostelů
3. 6. - 14:00 - poutní mše sv. - Zbožnov
4. 6. - **Raná - 1. sv. přijímání dětí**, Skuteč a Předhradí – dětská mše sv.
4. 6. - 8:00 - poutní mše sv. v Prosetíně
4. 6. - 11:00 - poutní mše sv. - Brdo
11. 6. - Slavnost Těla a Krve Páně – 7.30 – mše sv. a průvod z farního kostela do k. Božího Těla ve Skutči + adorace
11. 6. - 9:30 - mše sv. a průvod v Předhradí
16. 6. - 18:00 - mše sv. v Leštince
17. 6. - 18:00 poutní mše sv. v Kutříně
18. 6. - **9:30 - mše sv - s biřmováním ve Skutči**, 8:00 - mše sv. v Předhradí, sbírka na Charitu
18. 6. - **14:00 - mše sv - s biřmováním - Raná**
25. 6. - 11:00 - poutní mše sv. v Hluboké
25. 6. - 11:00 - poutní mše sv. ve Lhotě, možnost sv. smíření od 17:00 Skuteč
30. 6. - 8:00 mše sv. ve Skutči na konci šk. roku pro gymnázium
23. - 29. 7. - Farní tábor v Liberku

Májové budou v Předhradí ve čtvrtek a v neděli a ve Skutči vždy po večerní mši sv.

V letním období je v Předhradí ve čtvrtek mše sv. v 18:00 a na první pátek 18.00

Ve Skutči budou od Velikonoc v neděli večer a ve středu mše sv. v dolním kostele

V Hluboké budou mše sv. v 18:30

Na Štěpánově 2. sobotu bude mše sv. v 18:00

V Lažanech 4. sobotu mše sv. v 18:00

změna programu vyhrazena :-)

Vydáno 2. dubna 2023 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz